Lepa üttse lehelise
Toome üttse roimelise
Ole ei pann üttse pikku
Hape ladwa üttse laiu
Kuuse üttse noorelise
Lepa üttse lehelise
Toome üttse roimelise

XIX. Mârdi pank laul mârd.
pâewâlt): Pere õhtust pere epâne: mârti
Pere õhtust pere emâne: mârti:
Nüüd arvate piop laskmise pallemi:
Ka kõlbdinese waja om. Oelge üttse ütsâ
põnase, Kas om luba laulu lasta? Kas wõis
wõtte (ja nõnelevad mâr. pandid iji neskes:
„Pere õpâ ja pere emâ nõneles natuke
midis kuuldis!).
Mar. fm. Oelge üttse ütsâ põnase, pai pere
õpake! pai pere emâne! Tere oma old piame
walla, oelge üttse ütsâ põnase! — „Me oleme
saugelt tullu, õte wallast, Rummu Ritsu

Mârdi õhtu (9 Nov. õhtu) pâewat ennast. pojid
di pankis; pelgâ õhtuse ajas sarnuvad
rapsut, või mõni mu ripenda või karuse
ja te tanse ennast igapidi narutsers ja repentajans
joginarse rüüllo laulma; müüdi antakse neile
laulmise eest wõine, nagu: lihapirukas, naraskit (

pojas; me müüdse külmatsewe, me waarba waalutsewe;
Me tahame raasi lämitt (pojas) faia! —
Pere piiga tahaw waate; waana ema tahl
Kiird tantsu mâtâ foia.
— Ku siost lubatakse, siis ütelkakse;
Laulge nu laulge. (Nui ei lubata, siis lähawad mâ.
jam. õro muial.)
Mâr. jaskawad laulma:
Pere miis pere mehese: mârti
Pere naine naisese: mârti
Laone mârdi lämmes: —
Puhka ei tuli kuuse:
Lõõd su lõkse põrmatullal:
Puhka tuulda puuse suust ka: —
Koorude rana ninasta: —
Ilalli linnu alka nulmes: —
Watta pirdu pistusesta: —
Kui ei ole pirdu pistusesta: —
Salwa feinâsp sammelika: —
Kui ei ole feinân sammelika: —
Wõtka laesp lastunesta: —
Ku ei ole laen lastunesta: —
Raba roogu rästsesta: —
mârt om tullu saugeelta: —
lämmert maailma ümare: —
Kaunelt om kuu nõsere:
Mistsu lage jeltsu lampi